Hasan Şaş

“Artık Bize Büyük Görev Düşüyor”

Galatasaray futbol takımında gerçekleştirilen değişim stratejisi, Hasan Şaş’a yeni görevler getiriyor. Hasan’la takımı ve futbolunu konuştuk.

Mustafa Bozkurt

İkinci yarıda gençleşen takımın abisi oluyorsun artık. Ne düşünüyorsun?
Bugüne kadar süren ve hala devam eden bir baskı ve stres var; başarılı olamamamızın getirdiği bir baskı, camianın üzüntüsü, bir de bizim üzüntümüz var. İkinci yarıda takımda fazla büyük oyuncunun kalmaması bizi etkileyecek, yani ben, Hakan abi ve Ergün abiyi. Aslında beni de saymamanız gerekir ben de Ayhan'la, Cihan'la aynı yaştayım. Gerçekten saha dışında bize büyük görevler düşüyor çünkü az sayıda kaldık. Davranışlarımıza dikkat etmeliyiz. Ben şimdi ilk geldiğim yılı hatırlıyorum, daha rahattım. Çünkü benden büyükler vardı ve onlar sorumluluk alıyorlardı. Ama şimdi aynı pozisyona ben geldim, Hakan abi geldi, Ergün abi geldi. Bizler, hepimiz bu takımı buradan alıp bir yerlere getirmek zorundayız.

Şampiyonluk şansının azalması üzerinizdeki stresi azalttı mı?
Futbolcunun stresi hiçbir zaman azalmaz. Siz şampiyonluk yarışından da kopsanız, Türkiye Kupası'ndan da elenseniz futbolcunun kendi kendine yaşadığı bir stres var. Bu da futbolcunun gururudur. Yani anlayacağınız futbolcuda stres bitmez.

Peki bu stresle başetme yöntemi nedir futbolcunun? Çünkü sen çok önemli bir şey söyledin; sizler çok genç yaşta çok önemli sorumluluklar alıyorsunuz ve milyonlarca insan sizi izleyerek beğenmeye ya da eleştirmeye başlıyor. Bu kolay bir şey değil.
Bir de tersten bakalım, bir de biz soru soralım insanlara. Biz futbolcular bu stresle başbaşa kalmasak nasıl bir oyun sergileriz acaba? Dış etkenlerle fazla uğraşmasak, gazetenin yazdığı yalana, seyirci baskısına maruz kalmasak, bir stadyumda ana avrat küfür yemesek biz neler yapabiliriz acaba? Demek istediğim şu. Bir futbolcuyu o strese sürekleyen kendisi değil, dış etkenler. Sabah alıyorsunuz gazeteyi bakıyorsunuz "Hasan Şaş alkol komasına girdi". Böyle bir şey olabilir mi? Her insan yapmış olduğu hareketten sorumludur ki bu yazılan tamamen yalan. Siz böyle bir manşet atarsanız o futbolcudan nasıl bir moral, nasıl bir oyun beklersiniz? Her şey bir yana Hasan Şaş, Türkiye'yi dünyada tanıtmış bir futbolcu, bu gazetenin böyle bir manşet atması gençlere nasıl bir örnek teşkil eder? Çıksak açıklama yapsak kötü, sussam daha da kötü.

Bu haber hakkında dava açtın galiba?
Açtım, açmaz olur muyum. Şimdi ben içki içmiyorum, içkiyle aram iyi değil ama şöyle bir durum da var, eşimle bir yere gitmişimdir bir bardak şarap içmişimdir. Bunu kim yapmıyor? Evimde otururken eşim hadi bir bardak bir şey içelim demiştir, içmişimdir. Bunu kim yapmıyor? Kaldı ki benimle ilgili yalan haber de böyle bir şey de yok. Acıbadem Hastanesi'nin, bizim sağlık kurulunun raporları var gıda zehirlenmesi geçirdiğime dair. İşte futbolcu bu tip şeylerle uğraştığı zaman kendi yapacaklarını da yapamıyor. Üzülüyor futbolcu, kırılıyor.

Haberi yazanı da tanıyorsun....
Evet, tanıyorum. Çünkü her deplasmana giderken bu haberi yapan gazetecilerle birliktesin, yüz yüze bakıyorsun. Bu sadece bana değil Fatih Terim'e, Hakan Şükür'e yani Türkiye için bir şeyler yapmaya çalışan herkese oluyor.

Ama sizin bütün bunlara karşı sağlam durmanız çok önemli...
Daha nasıl sağlam duracağımızı şaşırdık. Nasıl etkilenmeyiz, nerden bize darbe gelir, onu düşünür oluyoruz... Sokağa çıkmışsınız o gün, size nereden kurşun geleceği belli değil; işte biz de aynen böyleyiz. Biz bugün nelerle başa çıkacağız, biz de bunu düşünüyoruz. İşte bu halde antrenmana çıkıyoruz, bu halde maça çıkıyoruz. Kolay mı bunları yapmak?

Nasıl sıyrılacak takım bu durumdan? Çözüm ne peki?
Başarı. Tek çözüm yolu bu. Başarıdan başka hiçbir şansınız yok. Çünkü o zaman üzerinize gelemiyorlar, sizi malzeme yapamıyorlar. Neden şimdi Beşiktaş'ın üstüne gidilmiyor, hiç mi olay olmuyor? Ahmet Dursun olayı bir günde örtbas edildi. Neden? Başarıdan dolayı. Ama Galatasaray'da bir şey olsa canlı yayınlar yapılıyor, gazetelere, dergilere manşet oluyor. Bunların hepsi başarısızlıktan dolayı. Devamlı başarılı olmak zorundasınız. Hiç konuşamıyorsunuz çünkü yenen haklıdır.

Senin için "bu maçta iyi oynadım" diyebilmenin kriterleri nelerdir?
Ben Dünya Kupası'ndan sonra kimseyi tatmin edemem. Bu mümkün

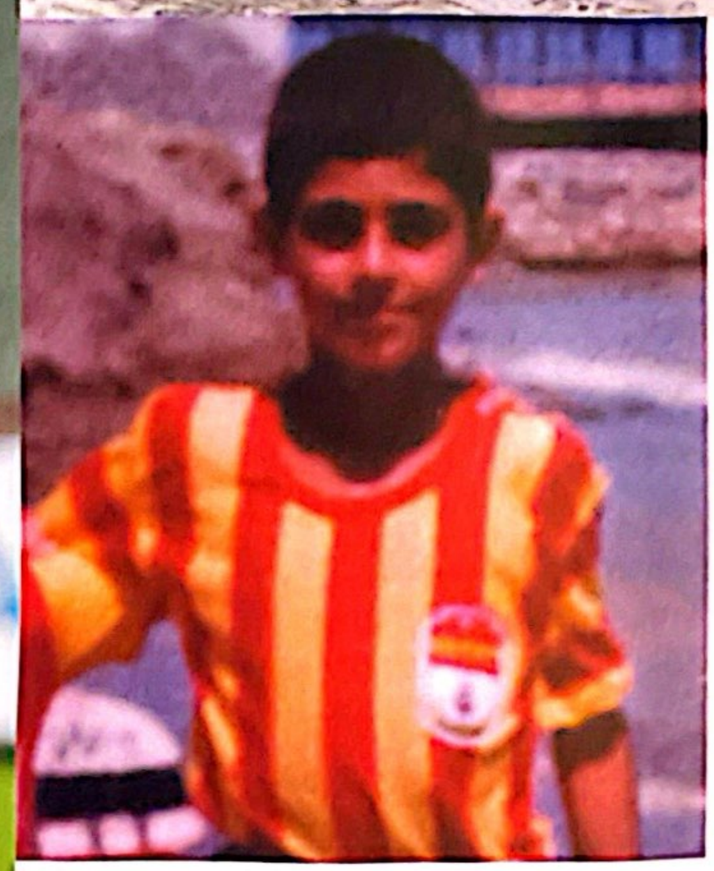

Hasan 8 yaşında: Hasan'ın Galatasaray tutkusunun küçük yaşlarda başladığının bir küçük delili, bu fotoğraf. Cep telefonunda taşıdığı bu fotoğrafı, dergi okurları için evinden getirtip bize ulaştırdı.

değil. Benim kendi ölçütlerim var, hocanın kendi ölçütleri var ama değişen bir şey olmuyor. Ben herhangi bir maçta iyi bir performans sergilesem bile herkes benden Dünya Kupası oyununu bekliyor. Ben mutlaka mükemmel oynamak zorundayım. Benim vasat, idare eder oynamaya hakkım yok.

Peki hocanın değerlendirmesi nasıl?

Benim geriye dönmeme, defansa yardım etmeme, dörtlü oynuyorsak orta sahada birbirimizi takip etmemize, arkadaşlarımızla yardımlaşmamıza dikkat ediyor Fatih Hoca. Ama bunları dışarısı pek göremiyor. Bir maçta fazla topla buluşmadığın zaman iyi oynamadın sayılıyorsun. Halbuki futbol sadece toplu oyun değil, topsuz oyun da futbolda çok önemli.

"Ben ne kadar dikkate almamaya çalışsam da yazılarında hep aynı cümleler; 'Dünya Kupası'ndan dönen Hasan..." Artık ben istemiyorum Dünya Kupası duymak! Ben yaşamadım, ben bıktım Dünya Kupası'ndan..."

Bu sende baskı yaratıyor mu?

Bu baskı bende iki seneden beri var. Ben maçta gol atmış olsam bile artık kendi kendimden şüphe duyuyorum.

Peki nasıl sıyrılacaksın bu durumdan? Çünkü bu Dünya Kupası kaynaklı eleştiriler bitecek gibi durmuyor.

Bu bitmez ama bunu da ben bitiremem ki. Ben ne kadar dikkate almamaya çalışsam da yazılarında hep aynı cümleler; "Dünya Kupası'ndan dönen Hasan..." Artık ben istemiyorum Dünya Kupası duymak. Ben yaşamadım, ben bıktım Dünya Kupası'ndan. Ben artık Dünya Kupası ile başlayan hiç bir şeyi sevmiyorum, duymak istemiyorum. Belleğimden o kadar sildim ki Dünya Kupası maçlarını bile hatırlamıyorum artık. Bir örnek vereyim, bir maçta iyi oynadım

ardından gazetede çıkan yazıya bakın, "Hasan Dünya Kupası topu Fevernova ile oynadığı için bu maçta iyi oynadı." Benim işim çok zor. Ben artık Dünya Kupası ile adlandırılmak isteniyorum.

"Dış baskı çok, futbolcuyu rahat bırakmıyorlar ülkemizde."

Dünya Kupası'ndan döndükten kısa bir süre sonra yine dergimiz için yaptığımız röportajda bugünleri görmüş gibiydin. Çünkü o röportajda da "artık ben kimseyi memnun edemem, herkes benden aynı oyunu bekleyecek" demiştin. Korktuğun başına geldi yani.

O günden bugünleri görmüştüm. Kimse Dünya Kupası'nın altı, yedi maçlık bir turnuva olduğunu ve artık bittiğini kabul etmiyor. Lig ayrıdır, ligdeki takımın havası ayrıdır; üstelik Türkiye Lig'i dünyanın en zor liglerinden biridir. Bugün en kaliteli yabancıları da getirseniz Türkiye Ligi'nde zorlanır. Zorlanır çünkü dış baskı çok, futbolcuyu rahat bırakmıyorlar ülkemizde. Türkiye Ligi hem saha

içinde hem saha dışında zor bir lig. Evet, artık tüm takımlar eşit güçte, hiçbir takımı aşağı seviyede göremezsiniz ama bir de saha dışı etkenler var, bunlar da çok zorluyor futbolcuyu.

Senin saha içindeki sinirli halinde bu dış baskının da payı var mı? Çünkü bence senin bir bam telin var ve bu bam teline basılınca sen kendini durduramıyorsun.

Ben de bam teli maçtan önce başlıyor. Juventus maçını galip bitirdik, bir çıkışı yakaladık. Ben iyi kötü Türkiye Ligi'nde 300 tane maç yapmış tecrübeli bir futbolcu olarak, Juventus maçından sonra ligde oynayacağımız İstanbulspor maçını kaybedersek işlerin kötü olacağını biliyorum. Bir defa liderden dokuz puan geriye düşüyorsunuz. Bu durumda Juventus maçının havası yok olur gider. Üstelik İstanbul maçını kaybedersen, Sociedad maçına da çok kötü bir havada gidersin. Ben bunları bilerek maça çıkıyorum, 1-0 mağlup duruma düşünce, olacakları da bildiğim için bende sinir harbi başlıyor. Zaten hakemler bana yapılan hareketleri görseler bile itiraz ediyorum diye çalmadıkları için ben kendimi tutamıyorum ve daha çok itiraz ediyorum. Aslında frenlemek lazım ama o anda yapamıyorum. Ben takımın tecrübeli futbolcularından ve maçı kaybedersek ilk başta eleştirilecek futbolculardan biri olacağımı bildiğim için daha çok sinirleniyorum.

Ama ligin ikinci yarısında dediğin gibi frenlemek lazım bu sinirlilik halini çünkü takımda genç ve tecrübesiz oyuncuların sayısı arttı.

Ama bakın 18 yaşındaki futbolcu da 32 yaşındaki futbolcu da bu saydığım olaylardan dolayı sinirli, stresli oluyor. Futbolcu kaybetmenin vermiş olduğu moralsizlik ve dış etkenlerle sahaya çıktığı için bütün bunlar oluyor. Sahaya çıkmadan önce futbolcunun kafası dolu.

O zaman biraz önce söylediğine geliyoruz yine. Tek çözüm var: Başarı...

Tabii ki başarı. Türkiye'de başarılı olmak zorundasın, başarıdan başka şansın yok.

Peki şimdi başarısız bir dönemden geçiyor Galatasaray, bu tersine dönecek mi?

Dönmez olur mu, seneye 2005. Yüzüncü yıl sezonuna giriyoruz, bizim için ve Galatasaraylılar için çok önemli. Seneye mutlaka şampiyon olacağız. Başarmak zorundayız.

Evlilik hayatını nasıl etkiledi?

Daha bir şey anlamadık! (gülüyor) Deplasmanlar, kamplar derken eve gidemiyoruz.

Dediğin gibi futbolcunun yaşamı kamplarda-maçlarda geçiyor, eşleriniz bu durumu nasıl kabulleniyorlar?

Bazen kabulleniyorlar, bazen kabullenmiyorlar, söylemek istiyorlar ama biz üzülmeyelim diye söyleyemiyorlar. Futbolun da bizim işimiz olduğunu ve dengede tutmak zorunda olduğumuzu biliyorlar.

Çok doğru evlilik seçimleri yapmak zorundasınız yani.

Allaha çok şükür o konuda bir şikayetim yok ama futbolcu eşi olmak çok zor. Kolay iş değil.

Çocuk planı var mı?

Şu anda öyle bir plan yok. Eşim dans ve spor üzerine bir okul açacak. Aslında çocuğumun olmasını ve futbolculuğumu görmesini istiyorum ama herhalde yetişemeyecek.

Altı ay doping cezası almana neden olan ve bir antibiyotik olan Aferin ilacı kısa bir dönem önce doping listesinden çıkartıldı.

Aslında o dönemde de doping içeren bir madde yoktu o ilaçta ama Galatasaray o dönemde çok başarılı olduğu için, böyle de bir olay yakaladılar ve Hasan'a bu olayı yükleyerek Galatasaray'ı karalamaya çalıştılar. Galatasaray acaba bu başarıları dopingle mi kazanıyor diye bir çamur atmaya kalktılar. Tabii ki başarılı olamadılar ama olan bana oldu ve altı ay ceza aldım.

Peki o dönemden sonra ilaç almakta bir tedirginlik yaşadın mı?

Ben o ilacı da doktordan almıştım. Grip olmuştum, doktora gittim ve doktor da bana bu ilacı verdi. Daha sonra öğrendim, o ilaç çok ünlü bir ilaçmış ve bakkallarda bile satılıyormuş. Tabii artık daha çok dikkat ediyorum ilaç alırken. Bir de bu ilacı üretenlerin bana bir teşekkür şilti vermesi gerekir, ilacın reklamını yaptım bedavadan (gülüyor). Sonuçta karşı takımların işine geldi, ilaç şirketinin işine geldi ama cezayı Hasan Şaş yedi.

Sezonun ikinci yarısında Galatasaray Avrupa'daki yoluna UEFA Kupası'nda devam edecek. Siz futbolcular hangisini tercih edersiniz, lig usulü oynanan Şampiyonlar Ligi'ni mi yoksa eleminasyon sistemiyle oynanan UEFA Kupası'nı mı?

Aslında Şampiyonlar Ligi'nde içeri-

"Kapıyı Çaldım ve İmzaya Geldim Dedim"

Geçen yaza dönelim mi? Ne oldu ? Aniden geldin ve imzayı attın?

Yaz aylarında bildiğiniz gibi düğünüm vardı, düğünüme onbeş gün varken bile ben hala nerede kalacağımı bilmiyordum. Yurtdışına mı gideceğim yoksa burada mı kalacağım, bir türlü onun kararını veremedik. O dönem tam bir belirsizlik havası yaşadım, düşünebiliyor musunuz evleneceğim ama eşimle oturacağım ev bile daha ortada yok. Herkes, tabii öncelikle ailem benden bir karar bekliyordu. Ailemde de yüz kişi varsa sekseni Galatasaraylı olduğu için benim Galatasaray'dan ayrılmamı istemiyorlardı. Ben de istemiyordum ama sonuçta bir de profesyonelliğim ve geleceğim vardı. O ara çok ciddi şekilde benim transferimle ilgilenen takımlar da vardı ve önerdikleri paralar da önemli miktarlardı. Ben de o döneme kadar transferden ciddi paralar kazanmamıştım. Açıkçası ben profesyonelce düşünüyordum. Ama olaylar beni öyle bir yere getirdi ki benim bu belirsizliğe nokta koymam gerekti. Oturdum eşimle, ailemle konuştum ve onlar da Galatasaray'da kalmamın daha yararlı olacağını söylediler.

Hangi takımlar senin transferinle ilgileniyordu?

Halihazırda üç, dört tane kulüp çok ciddi olarak ilgileniyordu. Hollanda'dan PSV Eindhoven vardı, Fransa'dan Lyon ve Monaco vardı. Bu takımların tekliflerini düşündüm, bu takımlar ne Galatasaray'dan üstün ne de daha büyük başarıları var. Benim için maceraya atılmamanın daha iyi olacağını düşündüm.

Yönetim Kurulu toplantısına girip "ben sözleşme imzalamaya geldim" demişsin, bunu biraz anlatır mısın?

Adana'da kararımı verip direk tesislere geldim. Fatih Hoca ile üst kattaki odasında görüştüm. Daha sonra aşağı indim. Yöneticilerimiz toplantıdaydı. Hemen bitsin istiyordum, çünkü kararımı vermiştim. Kapıyı çaldım, "ben imza atmaya geldim" dedim. Sağolsun yöneticilerimiz de iyi karşıladılar beni, onlar da benim transferimle uzun bir süre uğraşmışlardı. Ben imzayı attım, verilecek tutarın takdirini onlara bıraktım, buradan onlara da teşekkür ederim.

deki maçları kazandığınız takdirde daha kolaydır. Kendi sahanızdaki maçları kazandığınız zaman en azından ikinci olarak kesin üst tura çıkarsınız. Bana o yüzden Şampiyonlar Ligi daha kolay geliyor. UEFA Kupası yani eleminasyon sistemi bence daha riskli. Şampiyonlar Ligi'nde bir maçın telafisi var ama eleminasyon sistemindeki maçların telafisi yok. Özellikle gol yememeniz lazım, yarım sıfır olsun sizin olsun.

İlk yarının son maçı olan Elazığ deplasmanında tam anlamıyla bir hakem komedisi yaşandı.
Tamam, ben federasyonun hakemlere arka çıkmasını anlıyorum, bu güzel bir davranış ama bu kadar da hata olmaz ki. Son dakikadaki o pozisyonda yan hakemden önce Ali Aydın'ın ofsaytı vermesi lazım. Yan hakem kaçırsın pozisyonu, sonra orta hakem kaçırsın sonra bir daha kaçır... Böyle bir şey olur mu?

Fenerbahçe maçında da aynı durum yaşandı. Üstelik sen kulübedeyken kırmızı kart gördün.
Geçen sezon Adanaspor maçında bizim golümüzü ters taraftaki yan hakem iptal ettirdi ama Fenerbahçe maçındaki el pozisyonunu kimse görmüyor. İnsaf yani dört tane hakem var. Hadi Muhittin Boşat görmedi, olabilir kalabalıktı ceza sahası içi, ters tarafta duruyordu diyelim peki yan hakem de mi görmedi? Sonra hatalarının üstünü örtmek için bana kırmızı kart gösteriyorlar. Bana "yerine geç" dedi ben de ona "sen bana böyle davranamazsın, bana yerime geç diyemezsin" dedim, başka hiçbir şey yok ama ne oldu, kırmızı kart yedim.

Daha önceki röportajımızda Vizontele'yi 17 kez izlediğini söylemiştin o günden bu güne sayıda değişiklik oldu mu?
Hayır, 17 de kaldık.

İkinci film, Vizontele Tuuba giriyor vizyona...
Evet bekliyorum sinemalara gelmesini, gideceğim inşallah.

Nedir seni Vizontele filminde bu kadar çeken? Yani neden bir film 17 kez izlenir?
Gerçek çünkü, hepsi gerçek. O filmde köyümü, ilçemi, çocukluğumu, gençliğimi gördüm. Hepsi birebir yaşanmış olaylar bunlar. Bizden bir film. İstanbul'dan çıkarsanız, zaten Türkiye, İstanbul değil, ilçelere, köylere giderseniz bu tip olayların yaşandığını görürsünüz. Ben de bundan dolayı kendime yakın buldum o filmi, çok sevdim.

"Hani BBG evine kamera koyuyorlar ya keşke benim de yanımda bir kamera dolaşsa. Ben dışarıdaki hayatta hiç agresif değilim..."

Eski Açık Sarı Desene filminde de seyirci senin çok farklı bir yönünü gördü. Saha içindeki o agresif, sinirli Hasan'ın yerine arkadaşlarıyla şakalaşan, tavla oynayan bir Hasan Şaş vardı.
Ben o görüntüyü dışarıdaki hayatımda çok düzeltmeye çalıştım zaten. Hani BBG evine kamera koyuyorlar ya keşke benim de yanımda bir kamera dolaşsa. Ben dışarıdaki hayatta hiç agresif değilim, kavga etmem. Şakacı bir insanımdır ama maalesef o sahanın içinde geçen 90 dakikada sizin karakterinizi, kişiliğinizi değerlendiriyorlar ve ona göre yorum yapıyorlar. Ben buna üzülüyorum. Bu yaratılış, Ergün abiyi 220 volt elektriğe koysan yine bir şey olmaz, öyle durur çünkü öyle doğmuş, öyle yetişmiş. Ama saha dışında sinirli, agresif değilimdir, zaten öyle olsam arkadaşım kalır mı yanımda? ■

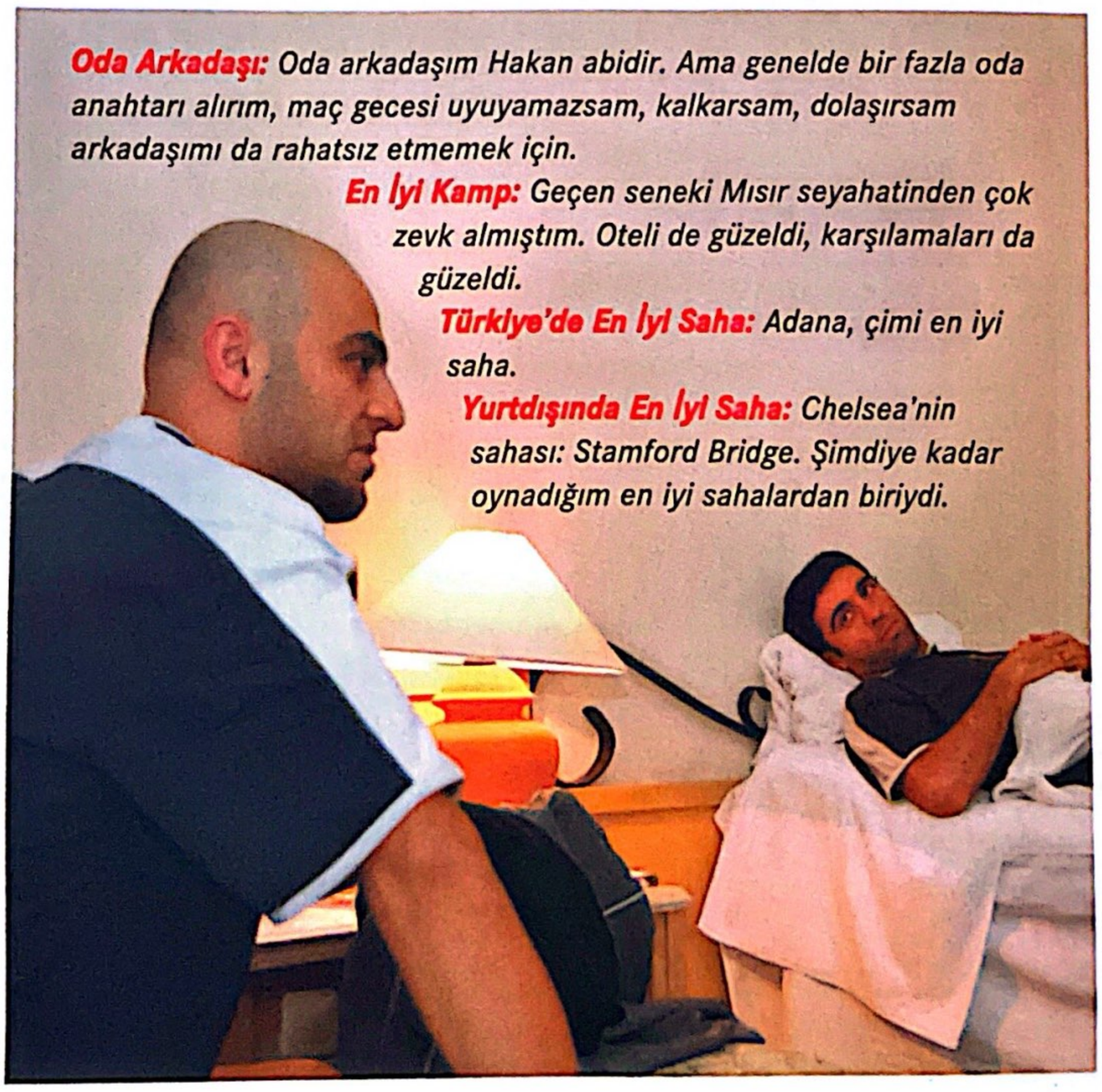

Oda Arkadaşı: *Oda arkadaşım Hakan abidir. Ama genelde bir fazla oda anahtarı alırım, maç gecesi uyuyamazsam, kalkarsam, dolaşırsam arkadaşımı da rahatsız etmemek için.*

En İyi Kamp: *Geçen seneki Mısır seyahatinden çok zevk almıştım. Oteli de güzeldi, karşılamaları da güzeldi.*

Türkiye'de En İyi Saha: *Adana, çimi en iyi saha.*

Yurtdışında En İyi Saha: *Chelsea'nin sahası: Stamford Bridge. Şimdiye kadar oynadığım en iyi sahalardan biriydi.*